

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013201077
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201077.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BARAVIN s.r.o., so sídlom 076 32 Veľká Bara 5, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/231724/2013 zo dňa 17. mája 2013, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/203/2013-30 zo dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/203/2013-30 zo dňa 27. marca 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Vyššie označeným rozhodnutím Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zastavil konanie podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Krajský súd výzvou zo dňa 17.01.2014, doručenou právnomu zástupcovi žalobcu dňa 24.01.2014, vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 70,- € podľa pol. 10c) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy. V ustanovenej 10-dňovej lehote súdny poplatok zaplatený nebol a preto krajský súd dňa 27.03.2014 uznesením č.k. 6S/203/2013-30 konanie v tejto veci zastavil. O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Na túto skutočnosť reagoval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním odvolania proti uzneseniu o zastavení súdneho konania a návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 28.04.2014. Majúc jednoznačne za to, rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky ako aj rozhodnutie správcu dane ako prvostupňového orgánu, sú nezákonné, poukázal na to, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. K. C., z ktorého dôvodu sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov, pričom ani jedna z vyššie uvedených súdnych vecí podľa informácií, ktorými disponuje žalobca, nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov.

Takto podľa žalobcu nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva.

Poukázal tiež na to, že s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločností spojených s p. K. C. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách zo strany správcu dane, nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s p. K. C. zo strany daňových úradov, blokovaním majetku a v neposlednom rade aj z dôvodu negatívnej medializácie veci zo strany štátnych orgánov (nerešpektujúcich prezumpciu nevinu), spoločnosti spojené s p. K. C. nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z týchto dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohla voľne disponovať. Taktiež žalobca nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým môže disponovať.

Žalobca ďalej uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobkyni prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobca nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Súhlasil síce, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku, ale pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká, no spoločnosti personálne spojené s p. K. C. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené, predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky pritom predstavuje jedinou zákonnú cestu, ktorou si žalobkyňa môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci.

Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že sú u nej splnené podmienky na jej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preto žiadal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Žalobca taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cob/39/2012-135, ktorým priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, z obdobných dôvodov ako uviedol žalobca.

Krajský súd uznesením č.k. 6S/203/2013-43 zo dňa 17.12.2014 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 OSP. Uznesenie č.k. 6S/203/2013-43 zo dňa 17.12.2014 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.01.2015. Najvyšší súd konštatuje, že žalobca aj napriek zamietnutiu návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, mal dodatočnú lehotu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorú však nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Podaním žaloby vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo výške 70,- €, splatný dňom vzniku poplatkovej povinnosti. Krajský súd výzvou zo 17.01.2014 vyzval žalobcu na zaplatenie tohto súdneho poplatku v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva zároveň obsahovala aj poučenie o tom, že ak nebude poplatok zaplatený v určenej dobe, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Uvedená výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená 24.01.2014. Právny zástupca ani žalobca na túto výzvu v stanovenej lehote nereagovali, v dôsledku čoho prvostupňový súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku napadnutým uznesením zastavil.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote do desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd

konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

So zreteľom aj na dôvody vyššie uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi krajského súdu a jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.